Збірник казок «Містечко Пухнастиків: казки про емоції»

У кожному серці живе свій Пухнастик.

І коли ми його розуміємо — він муркоче щастям.

1. КАЗОЧКА ПРО КОТИКА РАДІСТЬ

У чарівному містечку Пухнастиків жив собі котик на ім’я **Радість.**

Він мав золотаву шерстку, що сяяла, наче сонечко, а на шиї носив маленький чарівний дзвоник. І, коли котик сміявся чи стрибав, дзвоник дзеленчав так весело, що хвилі радості розліталися по всьому містечку.

Одного разу **Радість** прокинувся й побачив диво: після дощику на небі засяяла велика-велика веселка. Такої він ще ніколи не бачив! Кольори розлилися по небу, ніби художник узяв чарівний пензлик і розмалював небесне полотно всіма барвами. Це було так гарно, що котик аж завмер від захоплення.

– Ой, яка краса! Треба всім показати це диво! – замуркотів він і побіг кликати друзів.

Спершу котик зустрів **Сум**, що сидів під деревом з опущеними вушками.

– Ходімо, там така гарна веселка, – радісно покликав його **Радість.**

– Не хочу... Я ще трохи сумую, – тихенько відповів **Сум**.

Але **Радість** не образився. Він сів поруч, ніжно-ніжно задзеленчав дзвоником: «Дзінь-дзінь!»

І сталося диво: **Сум** посміхнувся й підняв голову.

– Добре, ходімо разом, – сказав він.

Друзі рушили далі й почали кликати інших мешканців містечка Пухнастиків. Але ніхто не поспішав: хтось був зайнятий, а хтось не вірив, що веселка може бути такою дивовижною. Та **Радість** не здавався! Він стрибав, муркотів, смішно крутився на місці — і кожному ставало тепліше на серці.

І ось диво! Нарешті! Цілий гурт котиків зібрався біля барвистої веселки. Вони дивилися на кольорове сяйво, сміялися й раділи разом. Веселка теж відчула, як котики милуються її красою, і засяяла ще яскравіше. Здавалося, що вона сама радіє, даруючи мільйони променів щастя. Навіть котик **Злість**, що завжди сердився, цього разу не втримався і почав крутити хвостиком від радості.

Тоді **Радість** сказав:

– Бачите, коли ми ділимося гарними моментами, вони стають ще кращими!

І котики зрозуміли: **радість** — це та іскорка, яка запалює серце і робить увесь світ яскравішим!

Рефлексія казки про емоцію «радість»

Вправа 1. «Поділися усмішкою»

Діти стають у коло. Кожен по черзі дарує усмішку своєму сусідові й каже щось приємне та добре.

Обговорення: Що ви відчували, коли ділилися радістю?

Вправа 2. «Танок радості»

Мета: дати можливість дітям виразити радість через рухи та відчути її тілесно.

Хід виконання:
Лунає весела музика.

Інструкція:

- Запропонуйте дітям придумати «танок радості» — рухи, які передають цю емоцію (стрибайте, плескайте, розводьте руки в сторони, усміхайтеся): «*Уяви, що ти котик із казки, який відчуває велику радість. Як би ти показав(-ла) це своїм тілом?*»

Можна зробити «ланцюжок радості»: один показує рух, інші повторюють, а потім додають свої.

- Після завершення обговоріть: «*Що ти відчував(-ла), коли рухався(-лась)? Чи стало веселіше?*»

Вправа 3. «Коло радості»

Мета: допомогти дитині усвідомити власні переживання радості та навчитися ділитися ними.

Хід виконання:

- Запитайте дитину: «*Що саме зробило котика радісним у казці? Коли ти востаннє відчував(-ла) радість? Що це було?*»
- Намалюйте коло і поділіть його на сектори. У кожному секторі дитина зобразить або напише маленькі радощі свого життя (наприклад: гра з другом, морозиво, обійми мами, успіхи в навчанні тощо).
- Обговорення малюнка: «*Що із зображеного найбільше радує, чому?*»